

frem tilraader unge, raske Piger at rejse derover, der staar blandt andet: Uddan dem i engelsk, i Kogning, Bagning, Rengøring, Vask og Strygning, og rejs saa ganske rolig, der er Pladser mere end nok.

Jeg kan ikke indse, der er noget at betænke sig paa for fattige Piger at rejse derover fremfor at slide sig igennem Livet i vore elendige sociale Forhold, og at bebrejde dem Mangel paa Fædrelandskærlighed er mildest talt Uret.

Landsbypigen.

* * *

Da vi anse det for et brændende Spørgsmaal for unge Piger, om det er tilraadeligt at rejse til Amerika, modtage vi gerne Indlæg om denne Sag i vort Blad, men vi vil ved dette sidste Stykke gøre opmærksom paa, at »Landsbypigen« i sit Raad er inkonsekvent, hun siger først, at det vilde være vanvittigt og tankeløst at rejse derover uden Dygtighed, Venner og Penge, ja, hun forlanger ligesom vi, at hun skal være temmelig Herre over Sproget for at kunne klare sig, og saa slutter hun sit Indlæg med at sige: Jeg kan ikke indse, der er noget at betænke sig paa for en fattig Pige at rejse derover o. s. v. Vi spørge derfor, hvorledes vil det være muligt for en fattig Pige at tilegne sig denne kolossale Dygtighed, der skulde sikre hende disse gode Pladser i Amerika? Hun skal uddanne sig i Kogning, Bagning, Rengøring, Vask, Strygning og i det engelske Sprog. Slig Uddannelse kan af en meget dygtig Natur ikke erhverves paa mindre end 2—3 Aar og repræsenterer mindst en Sum af 2—3000 Kr. med Rejsepenge.

Ja, hvis Staten vilde give fri Uddannelse, Ophold og Rejsepenge, saa kunde fattige, dygtige Kvinder udvandre. Nu vil det kun være de bedrestillede og intelligente Kvinder, der kan udvandre, og de kan saa godt som aldrig paatage sig legemligt Arbejde, som jo er en temmelig væsentlig Betingelse i amerikanske Forhold.

Redaktionen.

„Dagens Nyheder“.

Nedenstaaende Artikel var indsendt til Redaktionen af »Dagens Nyheder«, foranlediget ved en Artikel i samme Blads Nr. 254, betitlet »Københavns Snedkerskole«. Da Redaktionen har nægtet at optage samme, fremkommer den saaledes i »Hvad vi vil«.

Jeg er enig med den ærede Redaktion i, at naar først Kvinden er paa Højde med Manden i Erhvervsspørgsmaalet, saa er Ligestillelsen dér — den forjættede Ligestillelse kender jeg ikke —; men lige saa uenig er jeg med samme i, at *det* er Vejen til Ligestillelse. At Kvinderne nu og fremdeles bør og vil søge at erhverve sig Faguddannelse i Lighed med Mænd, for derved at opnaa økonomisk Uafhængighed, er uden for al Tvivl, men den sikreste og rigtigste Vej at gaa er den, først at give Kvinderne *politisk og kommunal Valgret*, saa vil den økonomiske Ligestilling med Manden blive en naturlig Følge deraf, naar Kvinden fik Medraadighed i Kommune og Stat, saa skulde hun nok sørge for, at alle de Hindringer blev fjernede, som nu lægges hende i Vejen paa alle de Områder, hvor hun hidtil er trængt frem; og jeg vil blot her nævne et Exempel paa disse Hindringer; den Kvinde, som Redaktionen omtaler i Nr. 254 af Bladet, har jo søgt om Tilladelse til at optages som Elev paa teknisk Skole, men det er afslaaet hende paa Grund af, at hun var Kvinde. —

Der bliver i den senere Tid skrevet en Del om, at *dét* det kommer an paa i Kvindesagen er — Er-

hvervsspørgsmaalet —, men man glemmer at regne *dét* med, at Kvinden er skabt som Manden i Henseende til, at hun lige saa lidt som han kan arbejde med Lyst og Energi paa at skaffe sig Faguddannelse, naar hun i Forvejen ved, at hun arbejder under en Undtagelseslov — den nemlig, at hun midt i sin Læretid kan blive afskaaret fra videre Udvikling, som ovenfor anført, ja, at hun nok kan faa Lov til at skaffe sig Kundskaber paa flere Områder, men kan ikke faa Lov til at anvende dem i Praxis efter endt Uddannelse; og her vil jeg minde om det Forbud, som blev givet ved en Højesteretsdom til Fr. *Nanna Berg*, da der søgtes om hun maatte faa Ansættelse som Sagførerfuldmægtig, og saaledes kunde jeg anføre mangfoldige Exempler.

Det er jo ogsaa kun de enkelte, mere velhavende Kvinder, som har Raad til at give mange hundrede Kroner ud for deres faglige Uddannelse; de uformuende, de rentud fattige Kvinder, hvad skal de gøre? — de er dog vel ogsaa Kvinder, som har den samme Adkomst til at lære? Og hvorfor skal de kvindelige Arbejderaspiranter betale saa dyrt for deres Uddannelse?

Der er en Udvej at finde, og det en god, for at hjælpe de unge Kvinder til at opnaa Uddannelse som Haandværkere, det er »*Lærningehjem*«, hvor de i Læretiden kunde faa Ophold, thi der er mange Hjem, som ikke har Raad til at beholde Pigebørnene hjemme i Læretiden, om de ellers kunde blive anbragt i Lære.

Men det nytter jo ikke, at Mændene raabe paa, saaledes som *Carl Ewald* har gjort for nylig i »*Fyens Tidende*«, at de i Kvindesagen arbejdende Damer hellere end at »deklamere« skulde opspore Lærepladser for unge Kvinder og hjælpe dem til at komme paa Kursus, thi de gode Mænd er jo dog ikke uvildende om, at de fleste Kvinder, den gifte i al Fald, ikke har Penge at raade over selv, som hun kunde anvende i slige Øjemed, og altsaa er aldeles afmægtig til at fremhjelpe Kvinder hvor gerne hun end vilde det, fordi hun ikke har Medraadighed over Mandens Indtægt eller deres fælles Formue.

Kan de Mænd, der forlange af os, at vi skal hjælpe Kvinderne til Faguddannelse, de Mænd, som mener, »at naar Kvinderne har vist sig dygtige til at udrette det samme Arbejde som Mænd, saa er de værdige til Ligestillelse med Manden«, skaffe os Kapitaler til at oprette et Lærningehjem for de unge Pige-børn, i Lighed med det Lærningehjem, der er oprettet for Drengene, saa skal vort Arbejde for at faa et saadant iværksat ikke mangle.

Naar Redaktionen siger: »Viser Kvinden først praktisk, at hun paa *alle* Områder er i Stand til med Held at tage Kampen op med sine mandlige Konkurrenter, vil hun sikkert komme den forjættede Ligestillelse med Manden betydelig nærmere, end ved hundreder af Møder i den *saakaldte Kvindevalgretsforening*« saa ved jeg vel ikke, om Redaktionen derved mener, at saa vil Valgretten for Kvinden ogsaa være naaet, det synes jo, at det er Meningen, men det har jo dog ikke været nødvendigt for nogen Mand at konstatere sin faglige, saglige, videnskabelige literære m. m. Dygtighed for at faa Valgret, nej, han skal jo blot have en vis Alder og et uplettet Navn.